

den, hvorfor jeg nærmest har begjæret Ordet, for at sige nogle Ord om Kuratorbestikelse, og jeg beskæger mig herom, at den høitærede Minister maagte allerede har hørt Mene, derom i det andet Thing, end behageligt var; men jeg beder dog den høitærede Minister at tillade, at jeg her maa sige nogle Ord, og uden Hensyn til, at jeg derved kommer ind paa Konkurslovens Bestemmelser om Bestikelse af Kurator, hvilke Bestemmelser, efter hvad den høitærede Minister yttrede, synes at burde være noget urædige; thi det forekommer mig, at af de Mangler, som der i det praktiske Liv har vilst sig at være ved Konkursloven, er ikke en af de mindste de Regler, der gives om Kuratorbestikelse. Det burde vistnok have været taget under noiere Overveelse, inden vi vedtog Konkursloven, om det hele store, vidtløftige Apparat, som der er indført med Hensyn til Kurator og Kreditorudvalg, burde finde Sted undtagen i Boer af en vis Størrelse. Det forekommer mig, at Lovens Bestemmelser i Dvigt egentlig hvile paa den Betragtning, at man kun tænkte sig samtlige disse anvendte i de større Konkursboer, navnlig større Handelsboer. Men det er paa den anden Side bekendt, at, efter at vi have erholdt den bekendte Sagførerlov, og Provindserne mere og mere blive overvømmede med Sagførere, for hvilke det er trangt at finde Næring, uaagtet det gamle Ordsprog nu er forandret til at lyde, at et fedt Forlig er meget ringere end en mager Procces, vil det være ganske billigt, at man søger for, at der gives dem nogen Næring ved Skifter i Skiftelovgivning. Men desuagtet vil der kunne gjøres grundet Indvending mod Anvendelsen af Konkurslovens Bestemmelser om Kuratorbestikelse. Der er nu næsten ikke et nok saa ubetydeligt Konkursbo, uden at der — ja endog saa, for Bedkommende, gaar fallit, bliver søgt Oplysninger af Sagførere om, hvilke Kreditorer den Bedkommende har, for at de kunne erobre disses Mandater, og der loves jo da sedvanligt, at deres Interesser skulle blive varetagne, uden at det koster Noget. Det gjælder da om at komme først til Mølle, og at faae samlet det fornødne Antal Mandater, og derved det fornødne Antal Stemmer for at kunne have Overvægt ved Bestemmelsen om at vælge en Kurator, og tillige ved selve Valget af Kurator. Naar altsaa det fornødne Stemmeantal i den Henseende er samlet, møder vedkommne Sagfører. Naar der af Cr. er 30 Kreditorer i et saadant Bo eller 30 Kreditorer, der lade sig repræsentere, og naar en Sagfører da er saa heldig at kunne møde med Mandater fra 16, saa behersker han det Hele, ikke blot Spørgsmaalet om, hvor vidt en Kurator skal bestikkes, men ogsaa, hvem der skal være Kurator, om hvilket Valg han aldrig tager selv; det bliver naturligt ham selv. Disse samme 16 Kreditorer, repræsenterede ved den valgte Kurator, bestemme da ogsaa Valget af Kreditorudvalget. Det ses her

Kurator, der paa denne Maade er valgt. Og et Kreditorudvalg, der paa denne Maade er sammensat, som egentlig styrer Behandlingen af Boet. Der findes ingen Regel om, at Sagføreren i enkelte Tilfælde skulde være inhabil til at være Kurator. Naar en Sagfører saaledes er bleven Kurator, og tillige har faaet valgt Kreditorudvalget, er der Intet til Gænde for, at han tillige er Mandatarius for omvistede privilegerede Fordringshavere, og søger at sætte disses Krav igjennem. Det forekommer mig, at man ikke skulde aabne Udgangen til, at hele denne meget lidet tiltalende Fremgangsmaade ogsaa kunde finde Sted i Dødsboer, der, for saa vidt Liv og Sjæle ikke vedgaas, have megen Lighed med Konkursboer. Det forekommer mig, det vilde være høist ønskeligt, at der først og fremmest blev bestemt en vis Sum, som disse Boers Bruttoformue skulde udgjøre, den kan være meget lille; men blot, at der bliver sat en Begrænsning som Betingelse for, at der kan vælges en Kurator, og dernæst vilde jeg meget ønske, at der blev taget Hensyn til Størrelsen af de Fordringer, som de vedkommende Kreditorer repræsenterer, for at ikke en enkelt som har faaet nogle smaa Fordringer samlet sammen og har faaet valgt sig selv til Kurator, og Fordringerne samlede f. Ex. kun udgjøre 200 Rbd, skal beherske og bestyre Boet lige over for Fordringshavere, der have Bo eller 4000 Rbd til Gode, og som ilet ikke komme noget i Betragtning. Det forekommer mig ikke at være rigtigt, og jeg vil ret ønske, at der maa blive taget Hensyn hertil, naar der dog alligevel skal gjøres Undringer i denne Bestemmelse. Jeg havde tænkt mig, for at der ikke skulde ske Noget, hvorved Sagens hurtige Behandling skulde lide Staar, at foreslaa Medsættelsen af et Udvalg, bestaaende af 1 Medlem, som jeg antager her i Salen vilde være selvstreven hertil, nærmest for at foreslaa Thinget, hvilke Undringer der er foretaget i Lovforlaget, siden det var til Behandling sidst, tilligemed dette erede Udvalgsmedlems Betragtning af, hvilke Undringer der maatte være Anledning til at foreslaa. Det forekommer mig, at det dog var bedre, hvad enten Udvalget kom til at bestaa af en eller flere Medlemmer, at Valget skete her i Salen, og jeg kan ikke tro, at det vilde medføre nogen stor Vanskelighed, desuagtet at faae Sagen fremmet til 2den Behandling med meget stor Hurtighed. Navnlig har det høitærede Medlem til hvem jeg sigter, denne Sag saaledes paa rede Haand, at han med megen Lethed og Hurtighed vil kunne fremkomme med en Betænkning eller Forslag til Thinget om, hvorledes det skal stille sig ved 2den Behandling. **Formanden.** Spørgsmaalet om Udvalgs Medsættelse vil, som det erede Medlem selv antydede, først ligge foranpaaret senere Tidspunkt.